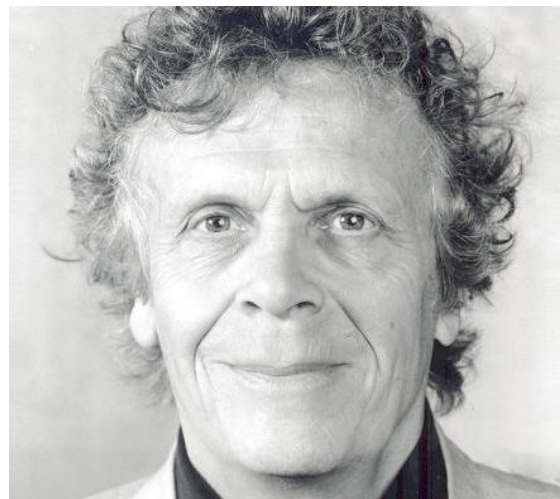

Til minne om Bjarne Kiil og Lars Andreas Larssen

Bjarne Kiil

Foto: Eli Bondlid, Ringerikes blad

Lars Andreas Larssen

Foto: Leif Gabrielsen

I løpet av 2 dager i januar sovnet to av klubbens markante medlemmer inn. Bjarne Kiil døde den 28.januar etter en tids sykdom, og Lars Andreas Larssen den 29.januar etter å ha vært syk med Alzheimer i 10 år. Bjarne ble 81 og Lars Andreas 78 år. På grunn av sykdommen var ikke Lars Andreas i klubben de siste årene.

Bjarne var den ulastelig antrukne direktøren, forretningsmannen og professoren, mens Lars Andreas var den fargerike skuespilleren og entertaineren. Til tross for et noe forskjellig ytre og ulik bakgrunn, hadde de mange fellestrekk: Begge var svært sosiale, med en spesiell evne til å skape hygge på bryggen i OKK. Begge pratet gjerne med alle og var det naturlige midtpunkt når de var tilstede.

Lars Andreas var alltid voldsomt engasjert og opptatt av klubbens ve og vel. Han framhevet ofte offentlig sin glede over å padle og ble mer enn en gang intervjuet av media sittende i sin kajakk. Slik var han en god ambassadør for OKK. Han hadde også evnen til å få alle folk til å føle seg sett. Da jeg var formann i 1986/87, tok han ofte kontakt og ville gjerne bidra med noe til klubbens beste. Han var opptatt av det sosiale miljøet i klubben, og på en generalforsamling inviterte jeg ham til å si noe. Han holdt et engasjert og underholdende innlegg om viktigheten av å få medlemmene til å føle seg velkomne, i tillegg til å underholde oss med framføring av frodig litteratur.

Når Bjarne fikk på seg sin gamle stillongs og ulltrøye, var han ikke mye høytidelig. Jeg husker godt da klubben fortsatt hadde de gamle dusjene i 1.etasje og garderobene i 2.etasje. Da sto ofte Bjarne kun iført sitt store, lyseblå frottehåndkle rundt livet, rett innenfor inngangsdøren i båthallen der det fantes en stikkontakt, og fønet sitt store grå hår, og alltid med et stort smil om munnen.

Han startet å padle sent, trolig etter at knærne ikke tålte å løpe lenger, men gikk for fullt inn i den nye aktiviteten med ønske om å lære seg padleteknikken. Han var alltid full av energi og la padling inn i et travelt program. På forretningsreise i London oppsøkte han en padleklubb og fikk turer på Themsen, og på ferietur med Hurtigruten medbrakte han sin kjære kajakk og fikk mannskapet til å sjøsette den når de lå ved kai, slik at han kunne få sin daglige padletur. Sikkert også til god underholdning for de øvrige passasjerene. Selv om både syn og balanse ble dårligere i perioder pga. sykdom de siste årene, ga ikke Bjarne opp padlingen, han sørget bare for å padle med en åre «nesten i land».

Verken Bjarne eller Lars Andreas var noen racere eller konkurransepaddlere, men begge hadde stor glede av mosjonspadlingen og i OKK hadde de kanskje sitt fristed. For Lars Andreas var kajakken også en arena der kan kunne ha kvalitetstid og padle sammen med sine sønner.

For meg er OKK ikke bare et sted der jeg har kajakken min og dermed et utgangspunkt for fine turer på fjorden. Det er også et viktig sosialt sted hvor man kan treffe hyggelige mennesker og være en del av et miljø. Spesielt inspirerende er det å se klubbens ivrige, eldre medlemmer, flere over 80 år, som jevnlig padler og etterpå koser seg på bryggen sammen. Det gir håp om at man kan fortsette med padlingen langt inn i alderdommen og ha et sosialt nettverk i klubben.

Med Lars Andreas og Bjarne har vi mistet to viktige miljøskapere og representanter for denne eldre garden av mosjonspaddlere. Vi må ta vare på minnene og videreføre det gode miljøet de bidro til.

Liv Eltvik